

Vehicles and Road Traffic Rules, 1945, issued under Notification Nos. :

1. T. 4495—R.T. 16-52-9, dated 31st March 1953.
2. T. 102—R.T. 16-52-11, dated 8th April 1953.
3. T. 924—R.T. 16-52-16, dated 15th June 1953.
4. T. 182—R.T. 125-50-3, dated 14th April 1953.

MYSORE HOUSE RENT AND ACCOMMODATION CONTROL (AMENDMENT) BILL, 1953.

Extension of time for presentation of Report by Select Committee.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to move :

“That the time appointed for the presentation of the Report of the Select Committee on the Mysore House Rent and Accommodation Control (Amendment) Bill, 1953 be extended and that the Report be presented before the close of the present session of the Assembly.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the time appointed for the presentation of the Report of the Select Committee on the Mysore House Rent and Accommodation Control (Amendment) Bill, 1953 be extended and that the Report be presented before the close of the present session of the Assembly.”

The motion was adopted.

MYSORE POLICE (SECOND AMENDMENT) BILL, 1953.

Extension of time for presentation of Report by Select Committee.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Sir, I beg to move :

“That the time appointed for the presentation of the Report of

L. A.

the Select Committee on the Mysore Police (Second Amendment) Bill, 1953 be extended and that the Report be presented before the close of the present session of the Assembly.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the time appointed for the presentation of the Report of the Select Committee on the Mysore Police (Second Amendment) Bill, 1953 be extended and that the Report be presented before the close of the present session of the Assembly.”

The motion was adopted.

ANDHRA STATE BILL, 1953.

Motion to approve proposal to introduce in Parliament.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Sir, I beg to move :

“That this House approves the proposal to introduce in Parliament the Andhra State Bill, 1953.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That this House approves the proposal to introduce in Parliament the Andhra State Bill, 1953.”

Sri M. V. RAMA RAO (Tumkur).—May I suggest that a copy of the report made by Justice Wanchoo and a copy of the award made by Justice Misra in respect of Bellary taluk be laid on the table of the House to enable Members to inform themselves about the particular disputes and controversies which have necessitated the bifurcation of the District ?

Sri MULKA GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—And also copy of the report submitted by the Special Officer deputed for this purpose to Bellary District ?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—So far as Justice Wanchoo's report and Justice Misra's award are concerned, they are already public property and I have no objection to lay them on the table of the House. They are also available in the Library. If each one of the Members were to get copies, that would require again printing and it would take considerable amount of time. Therefore, Hon'ble Members may make use of the copies available in the Library.

Regarding the Special Officer's report, it is merely information gathered privately for Government purposes; it is not a document which deserves publication. Certain information was required for purposes of taking decisions on some of the issues involved. During the debate, I will be able to give any facts and figures that are needed for purposes of discussion. It would not be right for us to publish whatever information that has been given to us by the Special Officer. Therefore I would request the House to proceed with the discussion on the Bill.

Sri M. V. RAMA RAO.—With regard to what the Chief Minister has said that copies are available in the Library, I have ascertained that a copy of the award made by Justice Misra has not been received in the Office of the Mysore Legislature. In respect of the report of Justice Wanchoo, I do not know how many copies are available, but, if it is possible for Government to make available as many number of copies as they happen to possess at present, it would enable the members to study the things, because although it is true that the matter appeared in the newspaper press, I think it is much better to base our observations and remarks upon the authorised publication.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I agree with the Hon'ble Member. We have received only a few copies from the Government of India and some of those copies will be placed in the hands of Members and they may make use of them.

Sri M. V. RAMA RAO.—Copies of Justice Misra's award?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Yes.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—Regarding the Special Officer deputed to Bellary, the Chief Minister was pleased to say that some of the points or items dealt with by the Special Officer were made use of by the Government to arrive at a decision. When the Government made use of that report to arrive at a decision, it is equally necessary for the Members of this House to know exactly the report of the Special Officer. So it is absolutely necessary that the Government should supply the report, or at least the relevant points that are contained in the report may be made known to the House.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I have already answered that question. It cannot strictly be called a report because it is not very exhaustive. It was not prepared after hearing all the parties; it was merely a collection of some information. Therefore, we do not propose to print and publish and circulate this matter.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—If that is so, how is it possible for Government to come to a decision?

Mr. SPEAKER.—The mover of the Bill is expected to make a speech regarding the motion.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I was about to make a speech. In the meanwhile, these questions came in.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—I think all our deliberations and discussions on this Bill will go to the Government of India for the perusal of the President. I think in Madras the Chief Minister there requested the members to speak as far as possible in English so that all the discussions may be understood, so that they may be comprehended at the Centre. It is desirable to speak in English. What you say must be understood by the Centre who decides the destiny. I am sure almost all the Members know English.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—That I am not sure.

Mr. SPEAKER.—I leave it to the House.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮನವರು ಏಕೋ ಎದ್ದುನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಏಕುಶಃ ನಾನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೊಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಸಿದ್ದಮ್ಮನವರೇ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಮೇಲೆ, ನಾನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸುವರ್ಣ ಅವಕಾಶ ನಮಗೆ ದೊರಕಿದೆ. ಹಿಂದೆಯೂ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು, ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಪ್ರದೇಶ—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆಂಗ್ಲೀಯರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾರ್ಕೈದು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಕೂಡಾ ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಪದೇಪದೇ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಿಂದ ಕನಿಡುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತದೆ, ಅದು ಪುನಃ ವಾಪಸು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಹಸು-ಕರುವಿನ ನ್ಯಾಯದಂತಿದೆ. ಕರುವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅದು ಕಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಹಸುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಬರುವಹಾಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಭಾಗಗಳು ಮೈಸೂರಿನ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ತಾಯಿ ಹತ್ತಿರ ಕರುವು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು).—ತಾಯಿಯ ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲ ಬಹಳ ಹಾಲಿದೆ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಕರುವೂ ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಅದುದರಿಂದಲೇ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಮಹಾಜನರೂ ಕೂಡ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವಾಗಿ, ಪ್ರೀತಿಯುತವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಸಹಜ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹೊರಗಿರುವ ಕೆಲವು ಆಂಧ್ರ ಮುಖಂಡರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೋ, ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯುಟ್ಟಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತೇನೆ; ಈ ಸಹಜ ಬಾಂಧವ್ಯದಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ, ತಾವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಅನಮಾಧಾನವನ್ನು ಉಪಶಮನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸೌಹಾರ್ದಯುತವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮದರಾಸು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿ ಅದು ಒಂದು ಒಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆಂಗ್ಲೀಕಾರವಾಗಿದೆ. ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ನಾನು ಈ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿರುವಹಾಗೆ ನೆಲಗಿರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬಂಗಾಳ, ಒರಿಸ್ಸಾ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಎಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಕತಕ್ಕ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸಾರು ಮೈಸೂರಿನವರ ಎಲ್ಲೆಗಳನ್ನೇ ಕಲಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ

ವಾತಾವರಣ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎರಡು ಕೋಣಗಳಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ನಮರಸಯುತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮೈಸೂರು ಮಹಾಜನರೂ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಅಥವಾ ಬಳ್ಳಾರಿ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕೇಬೇಕೆಂಬ ಹಜವನ್ನು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನವರು ಆಚರಿಸಲಿಲ್ಲ; ಉಪವಾಸ ವ್ರತವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಹಜವಾದ ಒಂದು ಅಡಳಿತ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅಲ್ಲ ಅದು ನಡದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಹಜತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರ ಫಲ ಬೇರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೇ ನಿದರ್ಶನ. ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮತವಾಗಿ, ಬಹುಜನರು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಏನುವುದು ಒಂದು ವಾದವಾದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಆ ವಾದವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಲ, ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಲ, ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಂಬುದು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಬಂದಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, there are no separate citizenships in India. There are not what are called Andhra citizens, Tamil citizens, Mysore citizens or Bengal citizens. The Constitution does not recognise separate citizenship. ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಒಂದು ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಈ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಬಳ್ಳಾರಿಯ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆನು ಗುಣವಾಗಿ ಸೇರಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅನೇಕ ತೆಲುಗರೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಉರ್ದು, ಮರಾಠಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಲಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಶೇಕಡ 90ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಶಾಸನಸಭೆ ಮತ್ತು ಜನರು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮರಾವ್.—ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ಜನ ಈ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದಿರಿ? ಯಾರು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅನೇಕ ಸಾರಿ ನಾವು ರೆಕೃಹಾಕದೇ ಇದ್ದರೂ, ಆಳತ ಹಾಕದೇ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಜನರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಅಂಧರೂ ಎಂದರೆ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರೂ ಕೂಡ ಇವಾರೆಂದು ನಾನು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ, ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಆ ರೀತಿ ಯಾರ ಮನಸ್ಸೂ ಇದುವರೆಗೂ ಹರಿಯಿಲ್ಲ. ಇದು ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅನೇಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಸೂಕ್ತವೂ ಸಹಜವೂ ಆಗಿದೆ. ಆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿರುವುದು. ಈ ರೀತಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಇಷ್ಟೇ ಇರಬೇಕು, ವಿಶಾಲವಾಗಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನರು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಬಹುಮತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗರಚನಾ ಸಭೆ ಅಥವಾ 'ಕಾನ್ಸಿಟಿಟ್ಯುಯೆಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ' ಎಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಆ ಸಭೆಯವರು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಬಯಸುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ತತ್ವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ, ಆ ನಿರ್ಣಯದ ತಿರುಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಗೂಪಿಸಿದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೆ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಕುಳಿತು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಮಾಡಿ, ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಕಷ್ಟಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿದರೆ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನೇಕವೇಳೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ, ಅನೇಕಸಾರಿ, ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ, ಸುಗಮವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಎಷ್ಟುಮನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೈಸೂರು ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಯಾವರೂಪ ತಾಳುತ್ತಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಖರವಾಗಿ ಎದಿವತ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಎಷ್ಟು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ, ಎಷ್ಟು ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದೇ ರೀತಿ ಇತರ ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಯಾವ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಗಲಿ, ಆಯಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ, ಸಮರಸವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಅದುದರಿಂದ

ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆನ್ನುವವರೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಈಗಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು, ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಕೂಡ ಇನ್ನು ಎಸ್ಕಾರ ವಾಗಬಾರದು ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಕಾಲ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತವೆ, ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ದೊರಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳೂ ಕೂಡ ಗಂಗಾ ಯಮುನಾ ನದಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸೇರುವಹಾಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಎರಡೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು, ಒಂದೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ 3,921 ಚದುರಮೈಲಿಗಳು. ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ 7,73,712. ಈ ಪ್ರಾಂತ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಖರ್ಚು ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಸ್ಟಿಸ್ ವಾಂಛೀರವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಿರುವುದು ನಮ್ಮನ್ನೇನೂ ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಧ್ರ, ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಕೇರಳ ಹಾಗೂ ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರಗಳವರು ಅವರ ಕೊರ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಗಳಾಗತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತದ ಬೈದಿಗಳನ್ನೂ ಈಗ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಬೈದಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಚಿ.-ನರಸೀಪುರ).—ಅದರ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಜೈಲಿನ ಈ ಖರ್ಚನ್ನು ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ, ಈ ಬೈದಿಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರಗಳು ವರ್ಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಅವರ ಖರ್ಚನ್ನು ಆಯಾ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಧ್ರರು, ಎಂದರೆ ಹೊಸ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬೈದಿಗಳ ಖರ್ಚನ್ನು ಅಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮದರಾಸು ದೇಶದವರ ಖರ್ಚನ್ನು ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರವರು ಅವರವರ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೊರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.

10 A.M.

ಅನಂತರ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಇದು ಒಂದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್. ಈ ಅಂಶ ವನ್ನು ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಕಟ್ಟಿಗೆಂತಲೂ ನುಮಾರು ಮೂರರಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಕನ್ನಡದ ಕೆರೆಯ ನೀರು ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಸುಮಾರು 48 ಚದರ ಮೈಲಿಗಳು. ಆದರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಸುಮಾರು 133 ಚದರ ಮೈಲಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ ಅಂಶ ಅಂಶಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮೈಸೂರು ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ, ಈಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗತಕ್ಕ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಮೂರು ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿ ಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಾದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಆ ವಿಳಾಸ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ನಿಂದ 92 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದೇ ರೀತಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಆ ವಿಳಾಸ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ 92 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುವುದರಿಂದ, ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆದಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮರಾವ್.—ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂಥ 92 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ರೋ—ರವರ್ ಛಾನಲ್ಲದ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕದು. 92 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸುವ ಆ ರೋ ರವರ್ ಛಾನಲ್ಲದ ಉದ್ದ ಸುಮಾರು 22½ ಮೈಲಿಗಳು. ಬಳ್ಳಾರಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಈ ಛಾನರ್ ನುಮಾರು 107 ಮೈಲಿ ಉದ್ದ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಭಾಗಗಳು ಯಾವ ಯಾವುವು ಇವೆಯೋ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಛಾನರ್ 107 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಹೈ ರವರ್ ಛಾನರ್ ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ನ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಸಿನ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಉತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂದಿನ ಪಾಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ರಾಜ್ಯದ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿರುವ ಇತರ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರೆಸ್ ವರಿಯಾ ಎಂದು ನಾವು ಯಾವು

ವನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೋ ಅಂಥ ವರಿಯಾಗಳ ಹೈಕಿ ಕೆಲವಾದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಅನಂತಪುರ, ಕಡಪ ಮತ್ತು ಕರ್ನೂರ್ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಯಾದರೂ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹೈ ರವರ್ ಕೆನಾಲನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳ ಜಮೀನು ನೀರಾವರಿ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ನಾನು ಅನಂತರ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ನಾವೇನು ಈಗ ಈ ಬದಿ ರಾವಣಿಯಿಂದ ನಮಗೆ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯ ಬೋತಾ ಆಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅತಿ ಬೇಗ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—What is the liability that the State has to bear on the capital outlay?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—All the Members may ask questions and I will once and for all reply. I leave it to your discretion.

Mr. SPEAKER.—Let the mover of the motion make his speech and close it. If any doubts arise or if any information is sought for, it will be supplied to the extent possible.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ, 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೋತಾ ಆಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೊರಪಟ್ಟಿರುವ ಅಂಶ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಬಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಹಿಂಜರಿ ಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಹಳ ಸೂಗಸಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಡಿಫಿಟಿಟ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಡಿಫಿಟಿಟ್ ಆಗಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ 9 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಸಮವಾಗಿ ಭಾಗವಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಸುಮಾರು 20-30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಡಿಫಿಟಿಟ್ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗ ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನೂ ಒಂದು ಡಿಫಿಟಿಟ್ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ಅಂಥ ಸಮಂಜಸವಾದವಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ನೆ ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತಂದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ಎದ್ದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲೆ ಗೋವಿಂದರಾಜು.—ಮೈಸೂರು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸರ್ ಸ್ಟೆಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಹೇಳಿದಿರಿ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I would very much like the Hon'ble Member to have some patience.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—We have abundance of patience. It is parliamentary practice, Sir, to interrupt.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—If he gets himself irritated, I cannot help it.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—It is he who gets more irritated.

Mr. SPEAKER.—It is a matter of opinion.

ಶ್ರೀಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಈ ಬಳಾರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅಸ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಭಾವಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು ಇದೊಂದು ನಷ್ಟದ ಬಾಬು ಎಂದು ನಾವು ಈಗ ಭಾವಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಂದೂರ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಸಂಪತ್ತು ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ; ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದಿರು ಇದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಮಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಚಿನ್ನ ಕೂಡ ದೊರೆಯುವಂಥ ಅವಕಾಶವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಫಾರಸ್ ವೆಲ್ತ್ ಕೂಡ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಈಗ ಏನು ದೊರೆತಿದೆಯೋ ಅದೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯಗಳು, ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಬಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಬಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಈಗ ರಚಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಂಧ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ತೀರ್ಪನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಚೀಫ್ ಜಸ್ಟಿಸರವರಾದ ಶ್ರೀ ಮಿಶ್ರಾರವರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದರು. ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಬಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಂಧ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇರೀತಿ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಮಿಶ್ರ ಅವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಬಳಾರಿಗೆ ಬಂದರು. ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲರ ವಾದಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಜನರು, ಎಲ್ಲ ಮುಖಂಡರು ತಿಳಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಮಾಡಿದ ವಾದ ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಆಪ್ತರು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ, ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ, "ಮಿಶ್ರ ಅರ್ವಾರ್ಡ್" ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಈ ಅರ್ವಾರ್ಡ್ ಪ್ರಕಾರ ಬಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರ್ವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ

ವಾದುದೆಂದು ಆ ಅರ್ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಶ್ರರವರು ಅವರ ಅರ್ವಾರ್ಡನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಅದು ಶ್ರೀ ಮಿಶ್ರ ಅವರ ಅರ್ವಾರ್ಡ್ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಿಶ್ರರವರ ಅರ್ವಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಒಂದೊಂದನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ವಾರ್ಡ್ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಗತಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಬಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಉದ್ದೇಶ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದೌರ್ಜನ್ಯ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದರು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾದಿದ್ದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಲ್ಬಣಾವಸ್ಥೆಗೆ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಇದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಶಮನ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ ಅವರು ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಆಗಲಿ: ವಿಳಂಬವಾದಷ್ಟೂ ಅದರಿಂದ ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿವಿಲ್ ಲಿಟಿಗೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾರಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಎಳೆದಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೂ ತೊಂದರೆಗಳೂ, ಖರ್ಚೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆಯೆಂಬ ಈ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಕಾಲ ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಬೇಕೆಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ನಾವು ಈಗ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮಿಶ್ರರವರ ಅರ್ವಾರ್ಡನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಜ್ಯವಾಡಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಪುನಃ ಈ ಚರ್ಚೆಗಳು ಒಂದು ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿಶ್ರರವರ ಅರ್ವಾರ್ಡನ್ನು ಈಗ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಬೇಕೆಂದಿರುವ ಬೌಂಡರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಗ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾದಿರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜನಗಳು ಪುನಃ ಚರ್ಚೆವಳಿ ಹೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಏನೇನು ದೌರ್ಜನ್ಯ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವೋ ಅವುಗಳು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಳಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ನಾಯುವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದದೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮಗಳ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ಲಿನವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆಯೂ ನಾನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರತೇ ದೊರಕುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಾದಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಪು ಆದಮೇಲೆ ಆ ತೀರ್ಪು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ಗೋ ಅಥವಾ ಕಮಿಷನ್ನಿಗೋ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದರೆ

ಅದು ನ್ಯಾಯ ವಿಮಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸರ್ವವಿಧ ದಲ್ಲೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ವಿಮಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಏನೇನು ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಗಳು ಅದುವೋ ಯಾವ ಕೂ ಮತಾವರಣ ಉಂಟಾಯಿತೋ ಅವು ಪುನಃ ಪುನಃ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಚಿಂತೆ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ಮಿಶ್ರ ಅವಾರ್ಡ್ ಎಂದು ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನ ಈಗ ಆಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ಕೊನೆಯ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯವಾಗಬೇಕು, ಅದು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಿ ಮರ್ಶೆಗೆ ಬರಕೂಡದು ಎಂಬುದು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಿ ರಂಗವಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾ ರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲಟಿ ಕ್ಸ್ ಎಂದು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಯಂತ್ರಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಂಥ ಡಿಸ್ಟ್ರಿ ಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಕೂಡ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲ ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಆಸ್ತಿಗಳಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ವಿಧಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಅಂಥ ಬಿಲ್ಲು ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಮೇರೆ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ರುವ ಮಸೂದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು, ಅವು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಅವನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯ ತ್ನಪಟ್ಟರೆ, ಅದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣ ವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ, ಸಹಕಾರದಿಂದ ವರ್ತಿ ಸಬೇಕೋ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣು ವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾ ಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ವರ್ಗಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬಾ ರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಹಾಗೆ ತೆಗೆ ದುಕೊಂಡುಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಂದು ಅಲ್ಲೇ ಇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಇಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷ ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಪುಲವಾದ ಚರ್ಚೆ ಆಗತಕ್ಕ ದ್ದಿದೆ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹುದು, ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಅವರು ಏನು ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ತ ಉತ್ತರ ವನ್ನು ನನ್ನ Reply Speechನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ರಾಮರಾವ್.—ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಇನ್ ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿನ ಕಟ್ಟಡ ಒಳ್ಳೆಯದುಲ್ಲೇ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ; ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲವೇ?

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—I take strong objection to the use of a word by the Chief Minister in his speech. He said ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ವಿಪುಲವಾದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. That means useless debate.

SOME HON'BLE MEMBERS.—No, no. He did not say so. He said “ವಿಪುಲವಾದ ಚರ್ಚೆ”.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—I want certain information regarding Bellary. How many schools there are per thousand per square mile in Bellary, how many roads there are per thousand population per square mile, what are the irrigational and other facilities in Bellary District in these seven taluks in comparison with Chitaldrug District and so on. Next regarding Tungabhadra project, what is the amount invested so far by the Government of Madras.....

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾವು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಒಬೊಬ್ಬರೂ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—How much is to be borne by the Government of Mysore and by the Government of Andhra that is to come into existence and what is the acreage under the low level channel, that is, how much wet out of 90,000 acres and how much dry and how much power is going to be diverted when the hydro-electric project comes into existence and how much is to be invested by the Government of Mysore and also by the Govern-ment of Andhra, and how much is to be shared by the Government of Mysore when the high level channel is to be undertaken—these points may be clarified so that we may approach the problem with facts and figures on hand.

Sri D. DEVARAJ URS.—In addition to the information already sought for by my friend, Sri Mulka Govinda Reddy, I should like to have information on two other points, viz., the annual rainfall in the District.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—About 22-24 inches.

Sri D. DEVARAJ URS.—And the number of schools. If information on these points is given, I think it would facilitate discussion.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I will furnish all that information. Sir, these are the figures:—

1	Revenue of these 7 Taluks.	83 lakhs
2	Expenditure about	114 lakhs
3	Density of population per sq. mile.	206 per sq. mile.
4	No. of miles of road inclusive of Government and Provincial Highways, Major District Board roads and other roads.	756 miles
5	Schools (both Secondary and Primary).	533
6	The average population served by each school.	1,451
7	No. of Hospitals (inclusive of Local Fund and District Board Hospitals).	17
8	The population which each hospital serves on the average.	45,512
9	No. of Veterinary Hospitals.	4
10	No. of cattle as per figures available.	4,80,000
11	ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ low level ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕದು.	107 ಮೈಲಿಗಳು
12	ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ low level ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕದು.	118 ಮೈಲಿಗಳು
13	ಇದೇ low level canal ಕೆಳಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಜಮೀನು. (ಸ್ವೀಮು ಮೊದಲು ಆದಾಗ ತೆಗೆದ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಪ್ರಕಾರ.)	92,000 ಎಕರೆ ಗಳು.
14	ಇದೇ low level canal ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ 1,58,000 ಎಕರೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಜಮೀನು.	

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಹೈದರಾಬಾದು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರೂ

ಸೇರಿ ಕೊನೆಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ High level canal ಎನ್ನುವುದು 160 ಮೈಲಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಅದು ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸುಮಾರಾಗಿ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳು ನೀರಾವರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳ ಪೈಕಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ, ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—It is stated in one of the reports that this is 1,14,000 acres.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೇ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅರ್ಧ-ಅರ್ಧ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಮೈಸೂರು, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸುಮಾರು 51 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).—ಈ information ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗ ನಾವು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

10-30 A.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಪುನಃ ಬೇಕೆಂದರೆ, ಸೈಕ್ಲೋಸ್ಟೈಲ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿದರೂ ಒಂದೇ ಸೈಕ್ಲೋಸ್ಟೈಲ್ ಮಾಡಿಸಿದರೂ ಒಂದೇ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಸೈಕ್ಲೋಸ್ಟೈಲ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಕೆಲವು ಕಾಣುತ್ತವೆ, ಕೆಲವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಲು ಒಂದು ಕಷ್ಟವಿದೆ; ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿರುತ್ತದೆಂದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—It is better you get them printed.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—The Speaker has advised me to get them printed and I will do so. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭಾವನೆ ಮೊದಲು ನನ್ನಲ್ಲಿತ್ತು.....

Mr. SPEAKER.—I was also under the impression that at least some of the Hon'ble Members knew these things already, including the Leader of the Opposition.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ಮೊದಲೇ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದೆ, ಮೊದಲೇ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. (ನಗು!) He is not different from what he is.

ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮೊಬಲಗು 19 ಕೋಟಿ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ವರೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 15 ಕೋಟಿ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಆ ಕಟ್ಟೆಯ ಹತ್ತಿರ ಜನರೇಟಿಂಗ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು. ಇನ್ನೊಂದು 16 ಮೈಲಿ ಅದಮೇರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು 'ರೋರೆವರ್' ಕೆನಾಲ್‌ಗೆ'ಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. 116 ಅಡಿ ಚಿರೇಸ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ; ನೀರು ಧುಮುಕುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟೆಯ ಹತ್ತಿರದ ಜನರೇಟಿಂಗ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಯಂತ್ರಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಲೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ 7 ಕೋಟಿ 94 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ. ಏಕೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಅಷ್ಟು ಹಾಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಪರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).—ಅಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ದಯೆಯಿದ್ದರೆ, ಮಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎ. ನಾಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು-ದಕ್ಷಿಣ).—ಹೊಸಪೇಟೆ ನಮಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಹೌದು.

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsor).—I want to know the number of Municipalities that are in that area and the policy of Prohibition that the present Government will follow in that area. Are you going to continue the present policy?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I will definitely answer that question. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಪಾನನೀರೋದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿನಿಂದ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರವೋ ಅಥವಾ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರವೋ ಅಥವಾ ಬಗರ್ ಹುಕುಂ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೋ?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I am not in a position to reply specifically to that question. It is not wise for us to make allegations against any Government.

Sri J. MOHAMED IMAM.—You said that you were in correspondence with the Chief Minister of Madras. Has the Government of Madras permitted the transfer of the machinery of that institution?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Await their reply.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Have the Government of Mysore taken proper precautions to know that such and such machinery is removed?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—My friend need not have any apprehensions. The people on the spot will be more alert on this question than any other people.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Have they prepared any list of assets and liabilities, any inventory?

'ಅಸೆಟ್ಸ್' ಎಷ್ಟು, 'ಲಯಬಿಲಿಟಿ' ಎಷ್ಟು, ರೆಸಿಡ್ಯುಯಂ ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಆಂಧ್ರಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ?

Have you received a list of assets and liabilities? Because it is very important when we consider apportionment. Have our Government taken care to prepare a list of assets and liabilities?

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಏಳನೆಯ ಪೆಡ್ಯೂಲನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಪ್ಪೆ ಇದೆ; ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

Mr. SPEAKER.—At this stage, it is merely a general discussion. We shall now rise for lunch and reassemble again at Ten Minutes past Eleven of the Clock.

The House adjourned for Lunch at Forty Minutes past Ten of the Clock and reassembled at Ten Minutes past Eleven of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಮದ್ದೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಆಂಧ್ರ ಸ್ಟೇಟ್ ಬರ್ ಅಥವಾ ಆಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೇರಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡು ಬಂದು ಆ ಸಂಬಂಧ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳು ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ತರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮತ್ತು ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೂದೆಯ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವಿರಣ್ಣಗೌಡ.)

ಗಳ ಜನರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಒಳಪಡುವುದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಹುಭಾಗ ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೋ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿತ್ತು, ಅದು ನಮಗೆ ಬರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಆ ನ್ಯಾಯ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದಾಗಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಇದು ಆಡಳಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಅದುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ನಮಗೆ ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರಬಹುದೋ ಏನೋ, ಅದೊಂದಕ್ಕೂ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತದ ವಿಸ್ತಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಯ ಗೋಚರಗೊಳಿಸಿದರೆ ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರತರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು, ಇದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನಾನು ವಾದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೆವಲ ಭಾಷೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಡಳಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಸೇರಗಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರಾಗಿದ್ದಾರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಇದು ಅರ್ಥಭೇದವಾಗುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಆಡಳಿತ ಸಂಸಾರ. ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ತಾವು ಭಾಗವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಧ್ರ ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬೇರೆ ಆಡಳಿತ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗದ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು ತಾವು ಅಂಧ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರು. ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲೇ ಅವಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು. ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಭಾಗವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟೇಷಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರಿದ್ದರೆ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರ ವಶಕ್ಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಾಕ್ಷಣಕ್ಕೇ ಅದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಸ್ವಾರ್ಥದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ; ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಹೋಗುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾವಾರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ನಮಗಿದ್ದಂಥ ಹಿಂದಿನ ಹಕ್ಕುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನೂ ಅಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಒಳಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದೇ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿರುವುದು ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಂಡಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವರು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲರ ಅದಾಯವೇನು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚೆಷ್ಟು, ಆ ಅದಾಯ-ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ, ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯವೋ ಅಥವಾ ನಷ್ಟವೋ, ಆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ತೆರಿಗೆ ಜಮೀನುಷ್ಟು, ಅಂಥಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದೆಷ್ಟು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿ, ಪಾಠಶಾಲೆಗಳೆಷ್ಟು, ರಸ್ತೆಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ, ಎಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಕೇಳಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವಾಗ ಮತ್ತು ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ತಪಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅದರ ರೂಪುರೇಷೆಗಳೇನು, ಅದರಿಂದ ರಾಜಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಅನಾನುಕೂಲಗಳು ಆಗುತ್ತವೆಯೇ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಈ ಅನುಮಾನಗಳೊಂದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯು ಕೆವಲ ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯದ ಒಂದೇಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅದಾಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಲುಕ್ಕಾನಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಬೇಕಾದದ್ದು ಉಚಿತ. ಅದರಂತೆ ಈ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅರಿಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ನಿಕುತ್ಯದೆ, ಕಾಡಿದೆ, ಒಂದುಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರದೇಶ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ನಮಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಏನು ಬಂದು ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ

ನಾವು ಹಾಗೆ ಆಸೆಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬಾರದು; ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆಸ್ತಿ ತೃಗಳೂ, ಸ್ಕೂಲುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಇಲ್ಲ, ರಸ್ತೆಗಳು ಉತ್ತಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ, ಈ ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಪಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ, ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಗೆ ಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ ಈ ರೀತಿಯ ಎರಡು ಮುಖನಾದ ವಾದಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಅವರು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಆಡಳಿತದೃಷ್ಟಿಯ ಸೌಕರ್ಯ ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ವರೂ ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಹಾಗೆ, ಇದು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ, ಇದು ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯ, ಇದು ಆಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಯೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಜನರೇ ಬೇರೆ, ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಜನರೇ ಬೇರೆ ಎಂಬ ಭಿನ್ನ ಭಾವನೆವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾರತೀಯರು; ಭಾರತದ ಯೂನಿಯನ್ನಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥವರು.

ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಜಯ ದೊರೆತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಾಲ ದೊರೆತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಲ ನೀಡಲು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಮಹನೀಯರಲ್ಲರೂ ಈಗ ಆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ 'ಈ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೇವಲ ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಉಭಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾರತೀಯರು, ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳವರು, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಸಹೋದರ ಭಾವನೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದಹಾಗೆಯೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ ಆಂಧ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೋ ಒಳಪಟ್ಟಿರಲಿ ಅಥವಾ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೋ ಒಳಪಟ್ಟಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೋ ಒಳಪಟ್ಟಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೋ ಒಳಪಟ್ಟಿರಲಿ, ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕೋರ್ಪೊ ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಒಂದೇ ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಸೇರಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ಹೀಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರ

ಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಅವರವರ ದಿನಚರಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೋ ಒಳಪಟ್ಟಿರಲಿ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ. ಆದರೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಆ ಬಳ್ಯಾರಿ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರುವುದೇ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ಸಹಜವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಅನುಮಾನವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಲಿ ಪಡಲು ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಕಲಮುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಕ್ಲಾಪ್‌ವಾರ್ ಆಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಹಣ ಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲ ಅಥವಾ ತೊಂದರೆ ಬರುವಂಥ ಸೂಚನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಗಲಿ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇರಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತ ಈ ಆಂಧ್ರ ಸ್ಟೇಟ್‌ಬಿಲ್ಡನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಹಾಜನರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಏನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಆಂಧ್ರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವರು ಕೋಪೋದ್ರೇಕಿತರಾಗಿ ಅನೇಕ ತರಹವಾದ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೇಡಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಒಂದು ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ತತ್ತ್ವದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಇತ್ತಕಡೆಗೆ ಸೇರಿದವು ಎಂಬ ನೆಪದಿಂದ ಜಗಳವಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರ ಅಂಗಡಿಗಳಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುವುದು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವುದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ವಿಚಾರ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ)

ಗಳು. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಹಾಗೆ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಕೋಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಂಧಸ್ನೇಹಿತರು ಕೋಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದೆ ನಾವೇ ಬೇರೆ, ಅವರೇ ಬೇರೆ, ಎಂಬ ಬೇಧಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಯೆ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಜಿಜ್ಞಾಸಾಸ್ಪದವಾದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ: ಈಗ ಆ ಆಲೂರು, ಆದವಾನಿ, ರಾಯದುರ್ಗ-ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗದ ಜನರು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಮೈಸೂರು ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೀಗ ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಷಾವಾರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೂ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಇದೆಯೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈಗ ಪಾಪುಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ತ್ರಿಮುಕ್ತೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದೆ. ನಾವೀಗ ಪಾವಗಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಧರಾಸಿಗೆ ಸೇರಿ ರಸ್ತೆ ಮಡಕಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಹಾದುಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಡಕಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಹ ಈಗ ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಅನಂತಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿರತಕ್ಕ ಮಡಕಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕೂ ಸಹ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಾಗ ನಾವು ಒಂದು ದುರಾಸೆಯಿಂದ, ನೆಲವಾಹದಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಂಥ ನೆಲವಾಹವಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಾಳೇಗಾರರ ಕಾಲವಲ್ಲ. ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದುರಾಸೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಪರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲ ಪರ್ವತದವರೆಗೂ ಒಂದೇ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲದರೂ ಆಡಳಿತದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಒಂದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಆಡಳಿತ ಅನುಕೂಲದ ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಮಾಡುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಂಡಿತ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂಧ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪುನಃ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಿ೦ಡರಿ

ಕಮಿಷನ್ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ನೂತನ ಯೋಜನೆ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೇಲ್ಮನೆಯಾದ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕಾನ್ಸಿಲಿನವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಪ್ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಬಾಕಿ ಆರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಆ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ, ಇದಕ್ಕೇ ಒಂದು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನೆರವಿಸಿ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿ, ಅವರು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಸಲಹೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಪುನಃ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘವಾದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಆಗಲಿ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಏನು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಆ ಮೇಲ್ಮನೆಯವರು ಈಗಾಗಲೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನೇ ನಾನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಈ ಸಭೆಯೂ ಸಹ ಅಂಥ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನೂತನುತ್ಪನ್ನ. ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನಮ್ಮ ಆ ಬಳ್ಳಾರಿ 7 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತದೊಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಿ೦ಡರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಈ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳ ನೆರೆಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತದ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ: ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಈ ಭಾಷಾವಾರು ತತ್ವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಅಂಧ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತರಚನೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಬಹುಶಃ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಂಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಭಾಷಾವಾರು ತತ್ವವನ್ನು ನೆರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೆ, ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಚಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ಈ ತತ್ವದ ಅಂಶ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಂಭದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಭಾಷಾವಾರು ತತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿ ಸುಸಂಗತವಾದ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸ

ವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಕೆಲವು ಸಂಭವಿಸಬಾರದಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಈಗ ಈ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಆಗಬೇಕಾಯಿತು. ನಾನು ಇದನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರದೆ ನಾವೀಗ ಏನೊಂದು ಭಾಷಾವಾರು ತತ್ವವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇ ವೆಯೋ ಅದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅನೇಕ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತತ್ವವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ನಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅವಕಾಶ ವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳ ರಚನೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಜನರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳ ರಚನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಕರೂ ತಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಿಲ್ಲ.

11-30 A.M.

ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇತರ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಂದಿವೆಯೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಅಲಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಆ ಜನರ ಹರದಿಂದ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತವಾದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈಗ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತದ ಬಿಲ್ಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ನಾವು ಅಂಧ್ರರನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿ, ಭಾಷಾವಾರು ರಚನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಷ್ಪಸ್ಥಿತವಾದ, ಸಮಂಜಸವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯವರು, ಭಾಷಾವಾರು ತತ್ವದ ವಿಷಯವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಸಮಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ತತ್ವವನ್ನು ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆಯಾ ಪ್ರಜೆ ಆಯಾ ದೇಶಭಾಷೆಗೆ ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಡೆವಾಕ್ಯನಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಡಳಿತ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದಲೇ ನಡೆಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಅಡಳಿತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶದ ಬಹುಭಾಗದ ಜನರು ಅಡತಕ್ಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಅದಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಾನುಸರಣೆಮಾಡಿಯೇ ಇವೊತ್ತು, ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ

ಯಾಗಿ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲವಾಗಿ ಭಾಷೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ ಫರ್ಷೆ ಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ, ಭಾರತೀಯರಿಗಿಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾದ ಅಡಳಿತ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಜನರು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡಳಿತವನ್ನು ಕೋರುತ್ತಾರೋ ಆ ಅಡಳಿತವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳೊಡನೆ ಹೋಲರಾದಿ, ಫರ್ಷೆಯಾಗದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ರಚಿಸಲೇಬೇಕು; ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಆಗ ಮಾಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಪ್ರಾಂತಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ, ತಮಿಳು ಪ್ರಾಂತ, ಮರೆಯಾಳ ಪ್ರಾಂತ, ಕೇರಳ ಪ್ರಾಂತ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ—ಇವು ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರೇ ಆಗಲಿ, ಏಷ್ಯೇ ಬಿದಿಗೊತ್ತಿದರೂ ಈ ತತ್ವ ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಅನುಸರಣೆಗೆ ಬರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಆಚರಣೆ ತರುವಾಗ ಜನರನ್ನು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಅಂದೋಳನವು ಒಂದು ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಆಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ನೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ; ಮತ್ತು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಜನರ ಸಮ್ಮತದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ 7 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಆರೋಚಿಸಬಹುದಾದಾಗ, ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೂ ನಮಗೆ ಬರುವಾಗ, ಈ ಕನ್ನಡ ಜನರನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುವಾಗ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಹಾಗೂ ಸಭೆಯ ಹೊರಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ಜನರು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂದು ಅಂದೋಳನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇವೊತ್ತಲ್ಲಿ ಮುಂದಾದರೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಒಳು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ—ಮೈಸೂರು ಮೈಸೂರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕು, ಉಳಿದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತಗಳೇ ಸೇರಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲ, ಭಾಷಾಭಿಮಾನವಾಗಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ರಾಜನೀತಿಯಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಒಳ್ಳಾರಿಯ 7 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.)

ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈಗಲೇ ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾವು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜನಗಳು ಸೇರುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮನವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಾಡಕಶಿರ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭಾಗಗಳೂ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಇತರ ಕನ್ನಡ ಭಾಗಗಳೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಲೇಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಅಗಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಗೊಂದಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ವ್ಯಾಜ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಳ್ಳಾರಿಯು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗೊಂದಲಗಳಾದುವು ಎಂದು ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಗಳೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದವೇ ಹೊರತು ಅವು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿಯತಕ್ಕವಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಬಳ್ಳಾರಿಯು ಬಹುಕಾಲ ದಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಎನ್ನೋಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಪುನಃ ಬಂದಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿಯಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಬೇರೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಮಿಷನನ್ನಾಗಲಿ, ಯಾವ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನಾಗಲಿ ನೇಮಿಸಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪುರ್ವಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಂದು ಜನ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಅವರು ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲುವವರೋ, ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಎಡೆಗೊಡುವುದು ನೂಕುವಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆಡಳಿತದ ಸುಭದ್ರತೆಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಡಳಿತದ ಭದ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲೇ ಅದು ನಿಂತಿರಬೇಕು. ಪುರ್ವಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗೊಡವೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೋಗಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಈ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಆಡಳಿತ ವಿಧಾನ, ಮತ್ತಿತರ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನೀಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನವರು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಲಿ ಪಡೆಯಿರಿ, ತಾನಾಗಿಯೇ ಅಪಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ನಮಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇತರ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಅದೃಷ್ಟ ನಮಗೆ ಬರಲೆಂದು ನಾನು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ, ನಾವು ಹೋಗಿ ಯಾವ ಬಲಾತ್ಕಾರವನ್ನಾಗಲಿ ಒತ್ತಾಯವನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡದಿಲ್ಲ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು. ಆದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಈ ಪ್ರಾಂತ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿ

ದರೆ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ತಾವೇ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಮೈಭವದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕಿಯುಳ್ಳವರು. ಗತಮೈಭವವನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋವೇಳೆ ಮೈಮರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೊಸಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಚೀನ ವಿಜಯನಗರದ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಎರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯ, ತುಂಗ ಭದ್ರೆಯ ಸುಂದರದೃಶ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇರುವುದು ಅಲ್ಲೇ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದು ದೇವರ ಕೃಪೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ, ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥ ಮತ್ತೆ ತಮಿಳು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ರಾಜನೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ನಡೆದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಟಿಲತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶ ಬಹು ಭಾಷೆಗಳ ದೇಶ. ಎಷ್ಟೇ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ನದಿಗಳು ಸೇರುವ ಹಾಗೆ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳು ಸಮೈಕತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಇರಬೇಕು. ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನರಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಳಗಾಂವಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಗರಿಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಹಣಾಹಣೆ ಜಗಳ. ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಂತೆ ಸಾವಿರವಾಲು ಜಗಳವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊಡೆದಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹೊಡೆದಾಟ ತಪ್ಪಲು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಮರಾಠಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು ಅದೇ ಫೋರ್ತಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಭಾಷೆಯಾದುದೇ ಆಗಲಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರಹದ್ದಿನ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಫೋರ್ತಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡುಮಾಡದೆ ಪರಿಹಾರಮಾಡಬೇಕು. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ತೆಲುಗರು, ತಮಿಳರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಮಲೆಯಾಳಿಗಳೂ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷೆಗಳ ಹೋರಾಟ, ಜಗಳ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ. ಅದುದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರಾಠಿಗರೂ, ತೆಲುಗರೂ, ತಮಿಳರೂ ಮೈಸೂರಿಗೆ

ಸೇರಿದರೆ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಭಾಷಾ ವಾಸಿ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ನಮಗೆ ಸೇರುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸು ತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕೆಂಪರಾಜ್ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ— ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಮಸೂ ದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಾಷಣಮಾಡಿದಂಥ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ ರಾದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಅರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಭಾಷೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಈ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾ ರೆಂಬುದು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತ ನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಯಿತು, ಎನ್ನ ತಕ್ಕ ಒಂದು ಅಂಶ ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರ ಭಾಷಣದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಾಷೆಯೊಂದೇ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿ ಪರಿಣ ಮಿಸಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅಂಥ ದೇಶ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದ್ವೀಪದಂತೆ ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಈ ಭಾಗ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೇ ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಯುಂಟಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೈಸೂರಿಗೇ ಸೇರಿಸಿದರೆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರು ತ್ತದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಈ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯುದ್ಧವೂ ರಕ್ತ ಪಾತವೂ ಇಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಂತೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಬಂದು ಸೇರಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಾದ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿತು, ಇದೇ ರೀತಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವವರೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಹನೀಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ ವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರ ಮುಖ್ಯವೆ ಅಥವಾ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮುಖ್ಯವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ವಯಸ್ಕರ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿ ದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದಂಶವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪ್ರಾಂತ ಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಅಭಿ ಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಈ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಒಟ್ಟುಕೊಡುವ ಅಭಿ

ಕಾರಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ಮಾತು. ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣ ವಾಗಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹಾಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ರಚಿತವಾಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ಸೇರ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕ ಆ ಹೊಸಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಅಂಥ ಜನರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವವ ರೆಗೂ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಾಗ ದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ವಾದ ಇದೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಾದವೇನೆಂದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕಾ ಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವ ಪ್ರಾಂತ ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡತಕ್ಕ ಜನರೂ ಇದ್ದೇ ಇರು ತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆರೆಸಿರತಕ್ಕ ನಾನಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಡುವ ಜನರಿಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾ ದಂಥ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಬಳ್ಳಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡತಕ್ಕ ಜನರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿ, ಕಡೆಗೆ ಅವು ಮಿಶ್ರಾರವರ ಅರ್ಜಿ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾದನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಪರಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮನಗಂಡವ ರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ತಕ್ಕಣ ವೇ ಆಗದೆ, ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇಂಥ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಯೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಇವು ಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಜನರಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನವಿರುತ್ತದೆಂದರೆ, ಅವರ ಮಾತಾತಿತ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಭಿ ಮಾನವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಭಿಮಾನ ಇದರ ಮೇಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ ಮೇಲೆ ಭಾಷಾಧಾರವನ್ನೇ ಒಂದು ಮೂಲವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವನ್ನೇ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಡೆಸು ವುದೇ ಆಗಲಿ ಅದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಜಾತ್ಯಾ ಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಗಳ ವೈಖರಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವೈಖರಿಯ ಅಂಶ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಸಾರಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದಂಥ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ ಯುಂಟಾಗಿ ಅದರ ಬಿಸಿಯನ್ನು ನಾವಿನ್ನೂ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೇ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಭಾಷಾವಾರು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಡಜನರ ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲರೂ ನಾವು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕೆಂಪರಾಜ್.)

ಅರೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡರುಗಳಾದಂಥವರ ವಾದಗಳನ್ನು ಸಹ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಇಂಥ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಜನರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವೂ ಆಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಆಡತಕ್ಕ ಜನರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತವೇಕೆ, ಎಲ್ಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೊಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಗುಜರಾತಿಗಳಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೊಂದು ಗುಜರಾತಿ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒರಿಸ್ಸಾದವರೂ, ಬಂಗಾಳದವರೂ, ಕೇರಳರೂ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಅವರವರ ಭಾಷಾಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದಾದರೆ ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ದೇಶವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದಾದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಗುಜರಾತಿ ಮತ್ತು ಸಿಂಧಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಒಂದು ವೈಷಮ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಎರರೆಕ್ಸ್ ಹೋಟೆಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಂಧ ಭಾಷೆಯಾಡತಕ್ಕವನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡತಕ್ಕವನು, ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜಗಳ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ತಮಿಳರವನು “ನೀ ಎನ್ನಡಪಡ್ಲೆ! ನೀ ಎನ್ನಾಪೇಸ್ರದಿ!...” ಎಂದು ಇವನೂ ಮತ್ತು ಆ ಅಂಧ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡತಕ್ಕವನು “ಅಂಧ ಮಾಟೇ ವಸ್ತುಂದಿ, ಪೋರಾ ನೀಕಕ್ಕಡ ವಸ್ತುಂದಿ” ಎಂದೂ ಹೇಗೆ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಲ್ಪವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಇದು ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಕೇಂದ್ರ ಮುಖಂಡರ ನಿಕತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸಹ ಇಲ್ಲದಂಥ ಆ ಇಬ್ಬರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ಭಾಷಾ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಇಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಮಗೆ ಉಂಟುಮಾಡದಿರಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಉದಾಹರಣೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಹಾಗಾದರೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ವಾದಗಳು ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ಹೋಗಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾಗಲಿ ಆತನಿಗೆ ಆತನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಎಚ್ಚು ಕೇಷ್ ರಿಪಾರಂನಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ತತ್ವ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿ ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರತು ಭಾಷೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು

ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತವೊಂದಿ. ತೆಲುಗರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ತೆಲುಗು ಪ್ರಾಂತವೊಂದಿ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನೇ ಲಂಛಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಎಲ್ಲ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಭಯಾನಕದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಗ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕೆ. ಬಿ. ಎಫ್. ನಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರತಕ್ಕ ಆ ಜನರಿಗೆ ಅವರವರ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಅವರ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಹೀಗೆ ನಾವು ಒಂದೊಂದೇ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹೋದ್ದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನೀತಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅರೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಗಡಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆ ಗಡಿಯ ಎರೆಯನ್ನು ಮೀರಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ, ಅದನ್ನು ತೀರ್ಪಾಸಮಾಧೇವರು ಗಡಿ ನಿರ್ಧಾರ ಸಮಿತಿಗೇ ಸೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ‘ಎ’ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನಾಗಿ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಾದ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಇದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಆ ಏಳು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಜನರನ್ನು ನಾವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

12 NOON.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲವು ಸೌಕರ್ಯ ಏನೇನಿದೆಯೋ ಅವೂ ಸಹ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ನಾನು ಸುಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—It is now 12 o'clock. Under rule 39 we have to discuss the subject . . .

Mr. SPEAKER.—At 12-30.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—The sitting closes at 12-30.

Mr. SPEAKER.—Half an hour extra. If the House so desires, we will close the debate on the Andhra Bill now and continue it tomorrow.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It may be done.

Mr. SPEAKER.—This discussion will continue tomorrow. Now Question No. 294 by Sri K. Puttaswamy.

DISCUSSION ON MATTER ARISING OUT OF QUESTION No. 294.

PERMISSION GRANTED TO SRI MADHAVAKRISHNAIYA TO ENCLOSE LAND CONTAINING PUBLIC ROAD AND SEWER.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ 294ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಟಿ. ಆರ್. ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೀಕರಾದ ಮಾಧವ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಿಗೆ, ಇದುವರೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಆ ಮಿಲ್ಲಿನ ಅವರಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾಗಿದೆ. ಈ ರಸ್ತೆ ಕೆಂಪಾಂಬುಧಿ ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗುವ ರಸ್ತೆ. ಆ ಮಿಲ್ಲಿನ ಆಕಡೆ ಕೆಂಪಾಂಬುಧಿ ಕೆರೆಯ ಕಡೆಗೆ 15 ಮನೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನವೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ರಸ್ತೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಮಾಧವ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಿಲ್ಲಿನ ಅವರಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹಿಂದೂಮೈ ಮಾಡಿದರು. ಈ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು 19-12-1951 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಪ್ಪೀರ್ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಆರ್ಡರಿನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೂಡದೆಂತಲೂ ಸುಮಾರು 40 ಅಡಿ ಅಗಲವಿರುವ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂತಲೂ ಹೇಳಿ ಆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆರ್ಡರಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರಸ್ತೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳಚರಂಡಿಯೂ ಇದೆ. ಈ ಒಳಚರಂಡಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ತಗಲುತ್ತದೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡುವಾಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೊ ಅಲ್ಲದೆ high tension wire ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಗಂಡೇ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷರೊಡನೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಪಾರಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೇಯರನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಒಂದು ಅಪ್ಪೀರು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಆರ್ಡರು

19-12-1951ರಲ್ಲೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಡರನ್ನು ತಡೆಗೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ರದ್ದುಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಆರ್ಡರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಆರ್ಡರು ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರಾದ ಮಾಧವಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಪಡೆಯದೆ ಆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಿಲ್ಲಿನ ಅವರಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. 41 ಜನ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರು ರುಜು ಹಾಕಿ ಆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೇವಾಲಯದ ಮೇಲಿಂದ ಹೇಳಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಅದ್ವೈಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದು ಒಂದುವೇಳೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಕೂಡ, ಅದೇ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾದ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆತನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದು ಕಟ್ಟಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರೇನೇ ಸಾಕು, ರೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನ ಯಾವ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರು ರುಜುಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೋ ಅವರ ಪೈಕಿಯೇ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾರೂ ರುಜು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ರುಜು ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ನಿಜವಾದ ರುಜುವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಸ್ಥಳ ಅಜಮಾಯಿಷಿಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೇಯರನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಪಾದವಿವಾದಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ ಪರವಾದ ವಕೀಲರ ಪಾದವನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಏಕಾ ಏಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನಾಗಲಿ, ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಾಗಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಹವಾಲನಾಗಲಿ ಗಮನಿಸದೆ ರದ್ದುಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಆರ್ಡರನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವ ಆರ್ಡರುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಅಪ್ಪೀರು ಭಾವನೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಆರ್ಡರನ್ನೂ ಪಡೆ ಪಡೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಡರುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ನೂತನ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

Sri M. V. RAMA RAO (Tumkur).—Sir, this matter really pertains to the question which I had put to be answered during the last session of the Assembly and the answers that were furnished in reply to the supplementaries did not throw sufficient light on the justification for the revision of the previous Government Order. Therefore, I should like to state briefly and pointedly the particular aspects of this matter on which